

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 13 april 1896 kl. 2 e. m.

Memorial, angående ändring i instruktionen för Riksdagens revisorer vid riksbankens afdelningskontor i orterna.

I den berättelse, som de för granskning af afdelningskontorets i Örebro förvaltning och räkenskaper senast utsedde revisorer afgifvit, och hvilken blifvit till fullmäktige i riksbanken insänd för att tillställas Riksdagens nästsammanträdande revisorer af riksbanken, har, enligt hvad fullmäktige i skrifvelse till utskottet den 19 sistlidne mars meddelat, uppmärksamheten fästs dervid, att, ehuru visserligen revisorerna, enligt § 4 i gällande instruktion, fått sig ålagdt att tyst och förtegardt hålla hvad som rör enskilda personers förhållande till riksbanken, den siffergranskare, som revisorerna ega till sitt biträde anställa och som följaktligen erhåller inblick i bankens affärsförhållanden till enskilde, icke fått sig någon dylik skyldighet ålagd; finnande revisorerna bestämmelse härom vara så mycket mer lämplig, som de för sin del ansåge, att till siffergranskare alltid borde utses utom banken stående ojäfviga personer.

Utan att vilja yttra sig om rättigheten af sistnämnda åsigt, hafva fullmäktige, i likhet med revisorerna, ansett, att bestämmelse i ofvanberörda syfte bör meddelas till efterrättelse för de biträden, som revisorerna vid fullgörande af sitt granskningsuppdrag anlita, hvadan fullmäktige, då ofvanberörda berättelse eljest ej kommer till innevarande års

bankoutskotts kännedom, velat hos utskottet anmäla ifrågavarande del af densamma, med hemställan om vidtagande af sådan åtgärd, att till § 4 i instruktionen för Riksdagens revisorer vid riksbankens afdelningskontor i orterna måtte fogas ett tillägg af uppgifven lydelse.

Mot en ändring af instruktionen i ofvan angifna syfte kan naturligtvis någon giltig invändning ej göras, och utskottet vill ock framställa förslag dertill. Men utskottet anser sig dock böra fästa uppmärksamheten derpå, att enahanda brist, som anmärkts beträffande revisorernas vid afdelningskontoren instruktion, äfven vidlåder instruktionen för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken, sådan denna lyder enligt kongl. kungörelsen den 19 maj 1893. I § 7 af nämnda instruktion stadgas nemligen i fråga om tystnadsplikten endast: »och skola revisorerna hålla tyst och förtegardt hvad enligt Riksdagens beslut eller ingångna aftal eller för öfrigt enligt sakens natur bör vara tyst rörande enskildes affärsförhållanden till kronan, riksbanken eller riksgäldskontoret». Om en likartad tystnadspligt för revisorernas biträden nämnes ej något.

Utskottet, som i saknad af grundlagsenligt initiativ till förslag om ändringar i sistnämnda instruktion, icke är i tillfälle att derutinnan göra någon framställning till Riksdagen, har emellertid deri icke funnit något hinder ligga för åvägabringande redan nu af rättelse i instruktionen för revisorerna af riksbankens afdelningskontor och får alltså, med biträdande af hvad fullmäktige föreslagit i fråga om lydelsen af den ifrågasatta ändringen, hemställa,

att Riksdagen må besluta, att § 4 i den enligt kongl. kungörelserna den 29 maj 1874, den 31 maj 1875, den 6 maj 1881, den 2 juni 1882, den 29 maj 1885, den 21 maj 1886, den 18 maj 1888 och den 23 maj 1890 kungjorda instruktionen för Riksdagens revisorer vid riksbankens afdelningskontor i orterna skall erhålla följande lydelse:

(Nuvarande lydelse:)

Revisorerna böra tyst och förtegardt hålla, hvad som rör enskilda personers förhållanden till kontoret.

(Föreslagen lydelse:)

Revisorerna och de vid revisionen biträdande böra tyst och förtegardt

Revisorerna vare derjemte förbjudet att ingå i något slags disposition af kontorets medel, under hvad titel och till hvad behof det vara må, utöfver de anordningar, som här nedan i 7 och 8 §§ omnämnas. hålla o. s. v. (lika med nu varande lydelse).

Stockholm den 13 april 1896.

På bankoutskottets vägnar:

O. R. THEMPTANDER.